

DOMOVINA

Oglasi:

Za 1 mm x 60 literatnega stolpča mali 80 vinarjev, aradni 1-20 K, poslano, posmrtnice in reklame 2 K. Večkratno objave popust.

Izhaja ob ponedeljkih, sredah in petkih.

Upravništvo „Domovine“ v Ljubljani, Sodna ulica 6. Uredništvo „Domovine“, Miklošičeva c. 18, Tel. 72.

Naročnina:

Za celo „Domovino“ (trikrat na teden) mesečno 3 K, četrtletno 9 K, polletno 18 K, celoletno 36 K. Petkova številka mesečno 1 K, četrtletno 3 K, polletno 6 K, celoletno 12 K.

Poslanec in župan SLS. sodno žigosan kot denuncijant in propalica.

(Nadaljevanje sodbe novomeškega sodišča).

Nekoč je prišel zasebni obtožitelj v Hrovatovo gostilno na Dvoru in tukaj se je izrazil, trkajoč se po prsih s pestjo, da je ravno on spravil notarja Carlija k vojakom z besedami:

„Glih jaz sem ga“.

in pri isti priliki je rekel glede Mihe Mirtiča, ki je bil kot komisijonar vojaščine oproščen: „Boga naj zahvali, da je doma, jaz samo prste dvignem, pa bo zletel.“ Nad takim se je zgrajala Hrovatova hči z besedami: „Ta človek ni ta prav.“ To je potrdil priča Janez Hrovat.

Kako je dobil Vehovec lov?

Rudolf Podboj, oče petero otrok je bil pri vojaki in njegova rodbina pa s početkom ni prejela nikake podpore, dasiravno je orožniški stražmojster Anton Mehle poročal, da je Podboj podpore potreben. Rudolf Podboj se je pisal k raportu in prosil podpolkovnika, naj spravi zadevo v tir. Po preteku 14 dni pa je polkovnik poklical Podboja in mu povedal, da je žužemberško županstvo poročalo, da Podboj doma ni ničesar delal. Ni težko pogoditi, zakaj je obtožitelj neugodno poročal o Podboju. Vehovec je imel do leta 1913 za smešno nizko ceno — menda za 50 kron letno — občinski lov v zakupu. Podboj je pri glavarstvu v Novem mestu ponudil letno 300 kron in pripomnil, naj gre lov na dražbo, da bo dal še več, če bo treba. Vehovec pa je na to ponudil pri županstvu 301 krona, torej malenkosten znesek eno krono več, in izposloval pri občinski seji dne 2. junija 1913, da se podaljša zakupna doba Vehovca za pet let z motivacijo, da je Vehovec prostovoljno ponudil previsoko zakupnino, in ker v slučaju licitacije se ne bi doseglo te vsote. To je razvidno iz zapisnika občinske seje z dne 2. junija 1913. Ta sklep je bil soglasen.

Ne vemo, kako bi imenovali tak sklep občinskega odbora! Kdaj je še kaka korporacija rekla, da so njeni dohodki previsoki? In proroški duh občinskih odbornikov, da licitacija ne bi dala tolikšne zakupnine. Saj je vendar Podboj še več ponudil in če bi se bilo na javni dražbi manj dobilo, bi bil Vehovec še vedno lahko prostovoljno več ponudil. Iz tega sledi, da je obtožitelj pripravil občinske odbornike, da so njemu lov prepustili; s tem je lov dobil cenejši, kot na javni dražbi, kar je bilo njemu v korist, občinski blagajni pa v škodo. Eno kot drugo ni lepo za župana. Sodišče pa je prepričano, da je župan glede Podbojevih premoženjskih razmer zaradi tega napačno poročal, ker je ravno Podboj po-

vzročil, da je moral Vehovec višjo zakupnino plačevati, kakor poprej: s tem se je Vehovec maščeval, Podbojevi rodbini pa škodoval.

Vehovec zapeljal zaprišeženo osebo k pristranosti.

Obtožitelj svak Nahtigal je leta 1910 prosil za podelitev gostilniške koncesije. Obtožitelj je rekel orožniškemu postajevodju Gregorju Potočniku, naj ta ugodno poroča na glavarstvo, sicer pa da je vseeno, naj orožnik poroča kakor hoče, obtožitelj ima pri vladi že take ljudi, da bo Nahtigal dobil koncesijo. Orožnik je proti svoji vesti poročal, da je koncesija potrebna. To je dokazano po izpovedi priče Gregorja Potočnika.

S tem je Vehovec zapeljal zaprišeženo uradno osebo k pristranosti, svojemu svaku pa je pridobil gostilniško koncesijo, dasiravno tega niso zahtevale krajevne potrebe.

Radi jajc brez dopusta.

Priča Janez Zore je izpovedal, da mu obtožitelj kot župan ni hotel podpisati prošnje za podaljšanje dopusta, dasiravno je Zoretova žena ležala v otroški postelji. Zakaj je župan tako postopal, lahko povzame mo iz tega, da je župan nakupoval jajca za vojaščino, v Zoretu pa je dobil konkurenta, ker je ta tudi okrog 400 jajc nakupil za vojaško bolnico. Obtožitelj izgovor, ki ga potrdi tudi njegova žena kot priča, da se je pritoževal, da bodo glavarji od županov še babištvo zahtevali, ne drži, ker je med vojsko bila vsaka kupčija dobičkanosna in če se je obtožitelju pretežka zdela, bi jo bil pač lahko komu drugemu odstopil.

Tri mesece brezplačnega dela za gospoda župana.

Naravnost kričeč je slučaj z Damjanom Škufco. Ta je kot priča zaslišan izpovedal neverjetne stvari. Škufca je bil spočetka nadziratelj Rusov v Krškem; potem pa se mu je posrečilo priti v isti lastnosti v bližino svojega doma, kjer se je takoj oglašil pri obtožitelju kot županu. Ko so se pričela pomladanska dela, ga je župan prisilil, da mu je Škufca samo za hrano, sicer pa brezplačno delal najmanj polovico dni v tednu skozi tri mesece. Župan je plačilo pač obljubil, plačal pa nič. In ko

ga je nekoč Škufca prosil, da bi ga župan pustil čez noč domov, da bo za Velikonočne praznike nesel žito v mlin, mu je župan preklinjajoč zagrozil: „Ti se ne boš z menoj špilal, te bom dal kmalu v Krško.“ Šele, ko je Damjan Škufca v Ljubljani izvedel, da mu ni treba delati pri županu, se ni več na delo vrnil, županov sin Mirko pa mu je zagrozil, da ga bo župan spravil nazaj v Krško.

Ali se to ne pravi delavcu zaslužek utrgovati? In ni dovolj, da je župan sam grozil ubogemu trpinu, naščuval je v to še svojega sina Mirkota.

Obtožiteljeva žena skuša župana sicer lepega napraviti, ko pravi kot priča, da je Škufca prejel nekoč 5 kron, razun tega pa tudi za približek vsak dan pol litra vina in včasih kakšno cigaro; to so pa dobivali tudi ruski ujetniki in 5 kron za več mesecev je pač majhna plača.

Deteljo je rekviriral zase.

Velika sebičnost obtožitelja se vidi v tem, da je Damjanu Škufci v njegovi odsotnosti rekviriral ne za vojake, marveč za svojo uporabo po 17 vinarjev kilogram okrog 370 kilogramov detelje, dasiravno je bila takrat dnevna cena veliko večja in ko ga je Škufca vprašal, zakaj je župan to storil, mu je odgovoril, da Škufca itak nima kaj rabiti detelje, ta pa mu je odvrnil, da bi jo bil lahko dražje prodal. Zasebni obtožitelj sicer trdi, da ga je Damjanova teta prosila, da naj tudi deteljo odpelje, da se ne bo vsled plesnobe pokvarila; to pa ni res, kajti po obtožitelju predlagana priča Jože Vidmar je izpovedal, da se je Škufčeva teta temu protivila rekoč, da ne ve, kaj bo Damjan rekel.

S tem je obtožitelj zlorabil komisijonarsko oblast. Pa še več! Ne samo, da je župan za lastno uporabo samolastno dal odpeljati deteljo, on ni za njo niti toliko plačal, kolikor je znesel račun po maksimalni ceni. Kakor izpoveduje priča Vidmar, je obtožitelj dal Škufci toliko bankovcev, da bi bil moral Škufca dati nazaj 10 kron. Ker pa jih ni imel, je Škufca porinil obtožitelju bankovec za 20 kron, katerega je obtožitelj tudi sprejel. Malo verjetno je to, da bi bil Škufca pripomnil, da mu je župan itak dobroto storil, ker ga je

iz Krškega domov spravil in da bi bil vsled tega dal županu 10 kron napitnine; pa tudi, če se to verjame, ni bilo na nikak način umestno, da je Vehovec kot bogataš sprejel od reveža 10 kron darila.

Še od nečaka je prejemal plačilo za vojaško oprostitvev.

Tinko Dereani, obtožiteljev nečak je s posredovanjem zasebnega obtožitelja, kar ta sam prizna, dobil mesto komisijonarja za živino, ki je neslo Dereaniju lepe dohodke. Priča Dereani pa pravi, da je Vehovcu dajal skozi dve leti mesečno po 50 K, včasih tudi po 100 kron. Kmalu po preobratu pa se je Tinko Dereani zgražal rekoč: „Sram me je, da imam takega strica, da sem mu moral plačevati, da me ni spravil k vojakom.“ To zgražanje so potrdile priče Hotko, Küssel in drugi, precej slično pa je potrdil tudi priča Tinko Dereani sam.

Zasebni obtožitelj prizna, da je denar od Tinkota prejemal, skuša pa celo stvar oblažiti in pravi, da on denarja od Dereanija ni zahteval, da mu ni grozil z vojaščino in da mu je Dereani iz hvaležnosti dajal denar na ta način, da je denar v kuverti na mizi puščal. Bodisi temu tako ali tako, dejstvo je in ostane, da je obtožitelj denar sprejel in da je bil Dereani, dasiravno spomladi leta 1916 potrjen, do konca vojske doma.

Kako je klerikalni mogotec prehranjeval ljudstvo!

Pri priči Mariji Mencin, ki ni bil pristaš Slovenske ljudske stranke je Vehovec rekviriral prasiče za 400 K, dasiravno je neka žena kleče prosila župana, naj se njej pusti prasiče za 680 kron.

Priča Josip Stupica, sedanji župan in takratni podžupan izpove, da nekoč ni mogel iti na prvi Vehovčev poziv žita rekvirirat in da mu je župan, pozneje pa tudi glavar Rechbach zagrozil, da bo moral iti k vojakom, ako ne bo županom pomagal.

Zasebni obtožitelj in Peter Mokorel sta si bila nasprotnika. Terezija Starič, Mokorelova tašča pa izpove, da ji župan ni nikdar dal petrolejske karte in tudi ne dodatne sladkorne karte za Mokorelovega dojenčka, dasiravno so take dodatne karte za sladkor dobivale Mehletova, Juvanova in druge žene.

Priča Alojzij Medved, pristaš narodne napredne stranke, pravi, da je imel ženo na porodu in prosil žu-

5. julija 1914 se je vršil v ljubljanskem „Unionu“ usodepolni shod SLS, na katerem je klerikalna stranka pozvala Avstrijo, naj napove Srbiji vojno. Še tisto uro je takratni predsednik Schwarz telefoniral na Dunaj, da so Slovenci za vojno. Tako so klerikalci glavni sokrivci svetovne vojne.

Najhujša šiba božja za Slovence je farovška gospoda. V konstituenti se bo določilo, ali naj ostane farovška moč še naprej taka kot je bila.

pana za maščobno karto, pa je ni dobil, dočim je orožniški stražmojster Kanduč, po kojim vodstvom je bil že po preobratu dne 30. oktobra 1918 ustreljen slovenski kmet in ki je bil Vehovčev prijatelj, prejel 6 kg masti, dasiravno je doma klal prasiča, ki je dal 70 kg masti.

Priči Josip Rajer in Amalija Zupančič sta izjavila, da sta nekoč v dunajski bolnici obiskala Antona Košička, ki se je veselil, da pride kot rekonvalescent v domačo oskrbo in ta jima je rekel, da je župan poročal, da Košiček nima doma toliko pre-

moženja, da bi se mogel preživljati. Priča Rajer je pri tem pripomnil, da je to lumparija. Sedanji župan Štupica pa je kot priča povedal, da bi se bil Košiček pač lahko doma preživljal. Pri tem pa je treba pripomniti, da je bil Košiček pri občinski seji dne 2. junija 1913 tisti, ki je predlagal, da naj gre občinski lov na javno dražbo. Dotični sklep občinske seje je bil sicer soglasen, iz česar bi se dalo sklepati, da Košiček ni protiglasoval, to je pa popolnoma lahko mogoče, da se je potem pridružil glasovom drugih odbornikov.

Klerikalci netijo plemenski boj in razbijajo Jugoslavijo. Ker delajo isto, kar so delali Nemci in Madžari, se ne ve, če niso še danes podkupljeni, da opravljajo izdajalsko službo. Šušteršič je njihov agent.

Za demokratsko listo. Del SLS proti plemenski avtonomiji.

Iz vseh strani dežele prihajajo vesti o tem, kako se demokratski elementi zbirajo, da zagotove izvolitev čim večjega števila demokratskih kandidatov. Uvideva se potreba, da je meščan in obrtnik na deželi pa tudi protiklerikalni kmet zastopan po demokratskih. Demokratska stranka bo največja stranka v konstituenti. Bila bi usodna napaka, če bi naš kmet ne bil v njej zastopan. Še bolj pa vsi priznavajo, da treba zagotoviti zmago dr. Zerjava, ker je le on odločilen nosilec protiklerikalnega gibanja v vsi deželi. Preteklo nedeljo so zopet premnoge prižnice zanj delale reklamo. Tistega, ki se ga klerikalizem boji, moramo voliti, da pojde politična duhovščina v cerkev nazaj. Gotovo vsak naprednjak privošči „Samostojni“, da odvrne kmeta od klerikalizma, zato pa vendar vse ono, kar v klerikalizmu vidi glavno oviro napredka, pojde na volišče za kmečko demokratsko kandidatsko listo doktorja Zerjava.

Ne more se dovolj poudarjati, da vsak glas pride do veljave. Tudi če bo v občini le en glas za listo, se ga bo štelo in se bo vedelo, da je tukaj zastopnik demokracije.

Volitev je absolutno tajna. Noben človek ne bo vedel, kako je kdo volil. Zato se mnogi, ki veljajo za pristaše drugih strank, pripravljajo, da spuste krogeljico v demokratsko škrinjico. Po deželi se mnogi vprašujejo: katera rega moram voliti, da najbolj pokažem, da ne maramo kmetije duhovske nadvlade? Odgovor je lahek: potem volite dr. Zerjava in kmete in obrtnike na njegovi listi.

Klerikalci slikajo dr. Zerjava kot „gosposkega“ človeka, ki mu kmet ne sme zaupati. Dr. Zerjav ni advokat, ampak je novinar, ki je vse življenje posvetil naši državi, v kateri naj bo ljudstvo gospodar. Če je dosegel doktorstvo, ga to samo usposobi toliko bolj, da bo znal delati postave in da bo kos intrigam klerikalcev. Mi nečemo ljudi, ki samo plače vlečejo in molče ter se šele učijo na naš račun. Mi hočemo poslanca, ki kaj zna. Dr. Zerjav je demokrat t. j. človek iz ljudstva, ki ljubi svoje ljudstvo. Ima manj dohodka in manj poje in pije, kakor kakšen fajmošter, ki čezenj zabavlja in z ljudmi je bolj prijazen kakor kakšen bahač, ki hoče danes kmečke glasove.

Ne gre se za to, ali je eden dohtar ali ni: gre le za to, ali je pošten in ljudstvu vdan, ali kaj zna in ali je delaven. Zato bodo kmetski, ki hočejo duhovščino izgnati iz politike, vsi volili dr. Zerjava in njegovo listo.

Kdo se je dosedaj na desetletja bojeval za Vašo svobodo in Vaše pravice? Na koga se boste naslanjali in obračali v bodoče? Kdo edini jamči, da ne bo v bodoče pritisk farovža še hujši? Sposobni, izkušeni in neustrašeni bojevniki za napredno misel, za svobodo in neodvisnost vseh, brez ozira na stan, so edinole demokrati!

velikosrbska struja, ki ima zlasti pristaše po Banatu in po Bosni. Oni se hočejo najtesneje združiti s Srbijo, Slovence pa potisniti na stran. (In vendar je Korošec to strujo vzdrževal pri življenju! *Op. ured.*) Napravila bi se torej *Velika Srbija*, obstoječa iz srbske kraljevine, iz Bosne, Banata, Bačke, Srema, Južne Dalmacije, dela Like in Slavonije. Hrvatska bi obsegala večino hrvatske banovine in del Slavonije, Slovenija pa sedanjo slovensko pokrajino. *Srbija bi štela čez 10 milijonov prebivalcev, Slovenija 1 milijon in Hrvatska še niti dva milijona. Srbija bi imela vse rodovitne in bogate pokrajine ter morje, Slovenija pa samo nekaj — gozdov in premoga.* Skupne zadeve, kakor: carina, vojaštvo, zunanja politika bi bile pod vplivom Srbov kot najmočnejših, drugo bi delali sami, kakor bi hoteli, samo če bi imeli s čim plačevati. Vso vojno odškodnino in sploh vse gospodarske ugodnosti, ki prihajajo naši državi iz mirovne pogodbe, bi zahtevali Srbi sami zase, morda bi jim celo prišlo še na misel, da naj plača naša dežela Srbom vojno odškodnino! Morda bi nam vele-srbska struja dovolila celo lasten denar, lastno carino in lastno vojaštvo! A seveda bi potem naša krona ne veljala 2½ avstrijskih, ampak celo manj kakor avstrijska, carino bi plačevali potem na dve strani, proti Avstriji in proti Srbiji in skleniti bi morali s Srbi vojaško zvezo, katero bi morali dobro plačati.

Vsaka plemenska avtonomija in vsaka federacija — to je zveza držav, da bi Slovenci in Hrvati tvorili svoje države in bili samo v zvezi s Srbijo — mora biti izključena...

V konstituenti se rešujejo le velika politična in državniška vprašanja. Reševali jih bodo z uspehom le najbolj izvežbani in izobraženi politiki. Moti se, kdor misli da bodo kaj dosegli za volilce ljudje, ki so sicer morda pošteni in dobri, katerih politika se pa še v domači občini ni obnesla.

Dopisi.

Iz Trate v Poljanski dolini. Tratorci, hitro se približuje oni za nas Jugoslovani tako važni dan, ko se bo odločila usoda nas vseh. Le tri tedne imamo še časa, da se odločimo, katerim možem izročimo upravo naše nad vse nam drage države v roke. Kar nas je res pravih, svobodo in svojo lastno državo — Jugoslavijo — ljubečih Tratorcev, smo se že odločili, v katero škrinjico bomo na dan volitev, namreč 28. novembra 1920, izpustili za nas vse tako pomembno volilno krogeljico. To krogeljico bomo namreč izpustili v škatljico, ki bo nosila napis: Dr. Gregor Zerjav kot nositelj kandidatne liste Jugoslovanske demokratske stranke. Eden ali drugi izmed Tratorcev bo morda vprašal, ja zakaj pa naj bi ravno Jugoslovansko demokratsko stranko volil? Na to odgovarjamo: Zato, ker je to edina stranka, v kateri so organizirana, oziroma zastopana vsa tri bratska plemena, namreč Slovenci, Hrvati in Srbi. Torej, le od Jugosl. demokratske stranke, ki združuje v sebi vse tri brate in ki zastopa vse stanovne, namreč: delavski, kmetski, obrtniški, trgov-

Samouprava občin, okrajev in pokrajin mora izvirati iz močne in dobro urejene osrednje oblasti... Močna in dobro urejena centralna oblast mora biti *podlaga in opora ter braniteljica samouprave* občin, pokrajin in okrajev, če ne, se vse izrodi v *anarhijo*. Postavimo torej načelo: *centralizem in avtonomija*, oba močna in dobra, oba se izpopolnjujeta in podpirata drug drugega.

Še enkrat poudarjamo, da je to stališče zavzela „Straža“ in to v svoji 120. številki. „Slovenec“ molči kot grob. Ako bi mi pisali tako kakor „Straža“, prinesel bi celo serijo uvodnikov ter nas dolžil, da hočemo „Na križ s Slovenijo!“ V normalnih razmerah bi človek pričakoval — sodeč po članku v „Straži“ — da so klerikalci vendarle začeli uvidevati, v kak velesrbski prepad vede ekstremistično poudarjanje slovenske avtonomije, izključeno pa ni, da je tudi ta pojav le klerikalna igra s posebno špekulacijo. SLS. bi očitno rada imela železo istočasno v dveh ognjih. Taka politična brezvestnost pa se mora nad storilcem samim maščevati. Kdor je količkaj politično poučen in preudaren, mora uvideti, da se bo vršil v konstituenti boj v glavnem samo za to, ali naj bo naša država Jugoslavija ali Velika Srbija.

Mi hočemo mogočno Jugoslavijo, v kateri bodo vsi državljani enakopravni in enakoveljavni. V naši državi ne sme biti razlike med Slovenci, Srbi in Hrvati. Pravoslaven Jugoslovani imeti mora iste pravice in iste dolžnosti kot katoliški ali pa mohamedanski. Slovenec, ki ruši Jugoslavijo, ubija samega sebe.

ski in uradniški stan, smemo pričakovati, da bo res delovala za obstoj, procvit in napredek naše svobodne države. Tega pa od drugih strank nikakor ne moremo pričakovati. Če vzamemo na primer v roke program, klerikalne — pravilno Šušteršičeve stranke, takoj lahko uvidimo, kaj ta stranka pravzaprav želi. Ona namreč želi samostojno Slovenijo, in to samo iz *strankinih ozirorov*, da bi tako neomajno, seveda brez kontrole, gospodarili le klerikalci po Šušteršičevem receptu, katerim bi se šlo v prvi vrsti za to, čim prej zatreti ves napredni živelj. Pa to ni še vse zlo, katero nam bi prinesla klerikalna stranka. Glavno je pač to, da bi Slovenija, ako bi postala res samostojna, prav kmalu propadla, kajti tako mala pokrajina ne bi bila kos vsem nevarnostim, katere ji že sedaj pretijo od vseh strani. Več kot gotovo je, da bi taka Slovenija v doglednem času postala plen Lahov, Nemcev oz. Madžarov. Tako bi Slovenci izgubili komaj dobljeno svobodo, katero morda vsi še ne znajo dovolj ceniti, ker Slovenci smo pač vajeni hlapčevati le tujcu. Vsekako bi v slučaju prepada Slovenije mi Tratorci postali laški državljani. Zato, Tratorci, ako vam je na tem, da ostanete samostojni in svobodni, potem vam ni treba ni trenutka premišljevanja, koga boste dne 28. novembra 1920 volili. Vsekakor nikakor drugače, kot na ta način, da vržete krogeljico v škatljo Jugoslovanske demokratske stranke. Ako bode večina Slovencev volila Jugosl. demokratsko stranko, no potem se nam ni bati za našo Slovenijo, kajti

Deželni zbor? Ali se spomnite, kaj so delali deželni poslanci v Ljubljani in v Gradcu? Zakaj še dragih 150 poslancev v Ljubljani, da bi se gospodje pričekali za visoko politiko? Dobrih samoupravnih zastopov, v katerih bi ljudstvo samo reševalo domača gospodarska vprašanja, klerikalci ne marajo.

v tem slučaju bomo lahko trdno pričani, da bo ista v naši mili — zlati Jugoslaviji nevirano in kar najlepše процvitala. Zatoraj, Tratarci, agitirajte pri vsaki najmanjši priliki za našo Jugosl. demokrasko stranko, da bo ista tudi v naši občini dobila večino volilnih kroglic. Ne dajte se plašiti od klerikalnih — nazadnjaških ter samo za svoje žepe skrbečih klerikalnih agitatorjev, ki vas bodo skušali na vse mogoče načine uloviti v past, iz katere ne bo več rešitve. Imejte pred očmi leto 1914, v katerem so ravno klerikalci odločilno pripomogli k izbruhu svetovne vojne. Spomnite se vseh neprijetnosti, pomanjkanja, vojnih grozot, katere ste morali tudi radi klerikalne politike prestajati cela 4 leta in katere posledice čutimo vsi še sedaj. Zatoraj proč s klerikalizmom! Da pa bode vsak Tratarc lahko natančneje spoznal program, katerega zastopa naša Jugoslovanska demokraska stranka, zato se tudi tem potom vabijo vsi tratarski možje in žene, fantje in dekleta na javen shod, katerega priredi Jugosl. demokraska stranka v nedeljo dne 14. novembra 1920 ob 3. uri popoldne v gostilni pri Anžku v Gorenji vasi, kjer bo govoril naš dr. Gregor Žerjav. Zatoraj, tratarski naprednjaki, agitirajte vsepovsod, da bo udeležba na tem shodu nad vse častna. Predvsem je dolžnost vseh članov krajevne organizacije JDS. v Gorenji vasi, da se tega shoda polnoštevilno udeleže, da bomo tako večičastno manifestirali za našo Jugosl. demokrasko stranko. V nedeljo dne 14. novembra 1920 toraj na svideenje na shodu JDS. v Gorenji vasi!

Iz Prlekije. Po naših farah imamo duhovnike, kateri deloma živijo po svojih naukih — in ki so večinoma mirni in se ne spuščajo v sedanjo volilno borbo in politično hujskanje. So pa tudi „dušni pastirji“, ki imajo za duhovniški stan zelo sramotilne doživljaje in dogodke na svoji vesti, večinoma ti gospodje hujskajo in sramotijo „Kmečki zvezi“ nasprotne stranke. Za sedaj še ne bomo navedli teh gospodov dušnih pastirjev imenoma, ko pa v bodoče ne bodejo brzdali svojega umazanega jezika ter pustili politike pri miru in se brigali le za cerkev, bomo razkrili vse njihove grče, ki so že po fari tako splošno znani, pred javnostjo in jih postavili na sramotni oder! Toliko za danes gospodom „župnikom“ v opomin in pojasnilo!
(Iz Krašnje.) Naši predniki se menda zato sezidali cerkev, da bi se v nji opravljala služba božja in označevala beseda božja. No, naš župnik Knol je pa napravil iz hiše božje — hišo zabavljanja in smeha. On zabavlja, ljudje se pa smejejo. Tako smo prišli početi do zabave. Župnik se enkrat spravi na občinski odbor, enkrat na bivšega in sedanjega žu-

pana, drugič fante „špotuje“ in zabavlja na tiste, ki so v cerkvi in ki jih ni. Za svoje nepremišljene besede mora pa potem delati pokoro in od sodnije prisiljen preklicavati. Tako je moral tudi prebrati sledečo izjavo: „15. avgusta 1920 ob priliki 10. maše sem izrekel tudi te-le besede: Ta odbor (občinski), to je v Krašnji ni nič vreden, se mora vreči. Vi ženske bodete pri prihodnjih volitvah tudi volile; glejte, da bodete tako volile in glasovale, da bodo drugi izvoljeni. Jaz se le čudim, da se upajo taki ljudje še na solnce, ki imajo toliko masla na sebi. Obžalujem, da sem izrekel te besede in jih prekličem, ker ne vem o teh ljudeh kot občinskih odbojnikih in zasebnikih ničesar slabega.“ Tedaj zato imamo v Krašnji cerkev, da duhovnik najprej poštenim ljudem, o katerih sam pravi, da ne ve ničesar slabega, čast krade in potem vse skesano preklicuje in obžaluje. „Moja hiša je hiša molitve“, ni več res, kakor vidimo, zato se v cerkvi tudi vrši priprava za posvetne volitve v državni zbor. Župnik priporoča duhovsko ali farovško stranko, zabavlja pa na samostojno kmečko in demokrasko stranko. Kdo bi se temu čudil, ker popre; bo Radomlja tekla nazaj v Blagovico, kakor da bi duhovni hvalili samostojne kmete ali demokrate! Teh se sedaj bolj boje, kakor hudič blagoslovljene vode. Klerikalna ali duhovka stranka je bila že od nekdaj pod komando župnikov in kaplanov, zato tudi sedaj ne more biti drugače in zato jo vsi taki ptiči priporočajo. Ta stranka dela na to, da bi imeli duhovni oblast pri občini, šoli, glavarstvu, sodniji, pri deželni in državni vladi. Posebno pri teh volitvah bi radi dobili večino, da bi naredili v Jugoslaviji take postave, ki bi izročile vso oblast v duhovske roke. Naš župnik pravi: Ljudje pravijo, da so duhovni krivi vojske. Kdor ima oči, ušesa in razum, mora potrditi to, kar pravijo ljudje. Gospoda Knola seveda nihče ni vprašal, če on hoče vojsko, ampak tista stranka, ki jo priporoča gospod Knol, tista je delala za vojsko. Ne rečemo, da je gospod Knol priporočal vojsko, res pa je, da so „Slovenec“, „Domoljub“ in drugi duhovski časopisi pisali in se navduševali za vojsko. In kdo pa piše „Slov-nca“ in „Domol uba“? Morebiti samostojni kmetje ali demokrati? Kdo zopet še sedaj priporoča ljudem od vojske krvavega „Domoljuba“ in „Slovenca“. Kdor se hoče prepričati, kako je hujskala klerikalna stranka po „Slovencu“ in „Domoljubu“ na vojsko, ta naj naroči in bere knjžico, ki se ji pravi „Koroščevi dokumenti“. Tam postavljajo na laž vse tiste, ki hočejo utajiti, da duhovni niso bili krivi vojske. In še sedaj bi radi vojsko, če bi le dobili vso moč v roke, morebiti jo še bolj žele, da bi bili pobiti vsi tisti, ki nočejo na dohovsko komando plesati. Saj se poznamo!

Volilne vesti.

Ali ste že javili predstavnika liste? Te dni mora vsaka občina javiti tajništvu JDS v Ljubljani, kdo bo predstavnik naše liste v volilni komisiji (čuvár škrinjce ga imenujejo Srbi). Javite torej nemudoma po dva volilca za vsako občino tajništvu, prvi bo predstavitelj (čuvár), drugi njegov namestnik, če bi prvi obolel. Kjer ni organizacij, naj se javi zaveden naročnik „Domovine“ za predstavnika in še enega za njega namestnika.

Kdo ima pravico voliti? Le tisti, ki so vpisani v imenik. Agitatorji, oskrbite si takoj prepise imenikov, zaznamujte naše in jih obvestite, da je za demokrate 28. decembra volilna dolžnost.

Pozor! Ponekod druge stranke (in celo napredne) odvrtačo naše ljudi, da bi imenovali predstavnike list za JDS. Povejte tem kratkovidnežem, da s tem dobimo napreden glas v komisiji in da je vsak demokraski glas okrepitev kmečkenga stališča. Somišljeniki, vi ste ustvarili ves protiklerikalni boj v Sloveniji, kar je pravih naprednjakov, ne plašite se zbirati glasove za listo dr. Žerjava!

Naši shodi. Po vsej deželi se vrše naši shodi, kjer se želi še shod, naj se takoj javi tajništvu JDS.

v Škof Miha Napotnik se je podal v volilni boj. Izdal je, kakor svoječasno za Orle, sedaj tudi za krščanske kandidate, volilni pastirski list, ki se je minulo nedeljo čital po vseh cerkvah in je že na popoldanskih klerikalnih shodih odmevala njegova vsebina. Zdi se nam pa, da tudi ta škofov žegen klerikalnim kandidatom ne bo dosti zalegel, kakor ni zalegel njegov žegen avstrijskemu orožju, generalom in cesarju.

v Javni shodi JDS. na Štajerskem V nedeljo 7. t. m. ob 10 uri dopoldne v Mariboru, ob treh popoldne v Slov. Bistrici, dne 14. novembra ob 10 dopoldne v Ptujju, ob treh popoldne v Ormožu, dne 14. t. m. po prvi maši v Vuzenici in po drugi maši v Marberku.

v Javen shod JDS se bo vršil v nedeljo ob treh popoldne v hotelu Beograd v Slov. Bistrici. Govorili bodo: Minister dr. Kukovec, obrtnik Rebek in bivši član Jugoslovanskega odbora dr. Gustav Gregorin.

28. novembra bomo volili demokrate dr. Žerjava, ker se ga klerikalci najbolj boje!

Politični pregled.

Sedanja volilna borba nam vnovič dokazuje, da se klerkalci čisto nič niso spremenili, da je

hinavstvo klerikalne stranke

ostalo nespremenjeno in da ta stranka živi samo od nevednosti ljudstva, ki veruje besedam in ne primerja besed z dejanji. Kako politiko so klerikalci vodili v Avstriji? Doma so ljudstvu govorili o njegovih pravicah, bili so zelo radikalni in obljubovali so nebesa na zemlji, na Dunaju so pa odobravalii vse, kar je vlada ukrenila in so se naravnost potegovali za to, da država čim več izda za oboroževanje, ki ni bilo nam v korist, temveč samo v veliko škodo. Sploh, klerikalci so bili doma vedno največji opozicionarci, na Dunaju pa najponižnejši in najvdanejši vladni hlapani. Enako neodkritosrčni in hinavski so tudi v Jugoslaviji. V Beogradu se delajo monarhiste in državotvorce, doma pa hujskajo proti naši narodni dinastiji in državi, spravili so se celo nad našo narodno vojsko, ki je čisto drugačna kot je bila avstrijska. Sicer pa klerikalna stranka sploh nima enotnega programa, ker

medtem ko hočejo v Ljubljani razdeliti Jugoslavijo na več manjših držav, nastopajo mariborski klerikalci v svoji „Straži“ zelo glasno proti takemu načrtu. Taka stranka, ki niti sama ne ve, kaj hoče, mora pri volitvah propasti!

Po dolgem odlašanjju je vendar do-ločen dan sestanku, na katerem bi se imel med našo državo in Italijo izvršiti

jadranski sporazum

in sicer se vrši sestanek naših in italijanskih zastopnikov te dni v Italiji. S tem, seveda, še ni rečeno, da se bo sporazum tudi dosegel, ker so italijanske zahteve še vedno zelo velike. Mi ne stojimo tako slabo, da bi morali sprejeti vse, kar bodo Italijani zahtevali in bi bilo boljše počakati kakor dovoliti, da nas Italijani z našim privoljenjem preveč oropajo, ker sedaj se jim je začelo sanjati že o Postojni in čudno je, da ne zahtevajo kar Ljubljano! Na taki podlagi so pogajanja, seveda, nemogoča.

Vsa evropska javnost se še vedno peča z vprašanjem

male antante,

t. j. zveze med novo nastalimi slovanskimi državami in Rumunijo, oziroma tudi Grško. Med Jugoslavijo in Češkoslovaško je sklenjena in podpisana formalna zveza, Rumunija je pa tudi pristopila, ali samo ustno. Zdi se, da je Rumuniji veliko stalo do tega, da stopi v zvezo s Poljsko, Franciji je pa veliko ležeče na tem, da se sklene zveza proti Rusiji med Rumunijo in Poljsko, ker Jugoslavija in Češkoslovaška nočeta nastopiti proti Rusiji. Ker stoji Rumunija in Poljska popolnoma pod vplivom Francije, je mogoče, da se sklene protiruska rumunsko-poljska zveza, v kateri Jugoslavije in Češkoslovaške ne bi bilo. Vsekakor zveza med nami in Čehoslovaki je trdna, ker jo narekuje preteklost in pravilno pojmovana skupnost interesov v bodočnosti.

Rusija je sklenila s Poljaki premirje, ampak

do miru še ni prišla

in skoraj gotovo tudi ne pride do dneva, ko bo zrušen boljševiški režim, pod katerim vsi sloji ruskega ljudstva veliko trpijo. Niti delavci, ki so boljševizem vpeljali in si obetali od njega nebesa, danes s svojo tvorbo niso več zadovoljni, ker boljševizem je pač znal vse zrušiti, ni pa v stanju sezidati na razvalinah kaj novega. Zato se danes že upirajo celo delavci, ki morajo pod boljševiško vlado delati še več kot poprej, hrane pa ne dobijo, ker se kmetje branijo pošiljati živila mestom in sploh pridelujejo le toliko, kolikor rabijo za sebe. V tej odpornosti ruskega kmeta je največja nevarnost za boljševiško vlado, ki jo more zrušiti samo notranji razkroj, nikakor pa ne taka vojaška podjetja, kot je podjetje generala Wrangela z juga, ki je bil ravno te dni grozovito poražen.

Rusijo je sedaj zadela še ena nesreča: mogočniki v Parizu, ki po svoji volji razdeljujejo svet, so sklenili, da pripade

Besarabija Rumuniji,

ki ima to bogato in rodovitno rusko deželo v svojih rokah še od takrat, ko je sklenila mir z Avstrijo in Nemčijo. Boljševiška vlada v Moskvi je vložila proti temu protest, ali zaenkrat bo tudi ostalo samo pri protestu. Ampak na Besarabijo ne pozabi niti nova Rusija, ki bo nastala na boljševiških razvalinah in Rumuniji bo delala Besarabija še velike in težke skrbi.

Katera stranka ubija klerikalno pošast z največjim uspehom? Demokraska! Kdor si šteje v čast, da se je kot naprednjak desetletja boril za svobodo ljudstva, bo 28. t. m. volil demokrate!

Slovinci! Pri volitvah, dne 28. t. m. se moramo za vedno otresti jarma farovških ljudi, ki so gnali zlasti kmeta, v strelske jarke, pritiskali za vojna posojila, rekvirirali živino, žito in druge pridelke.

Novosti.

Domovina in Kmetijski list. Zadnji Kmetijski list smatra za potrebno, da se obregne ob „Domovino“. Gospodje, ki sede v uredništvu „Kmetijskega lista“ in so bili svoj čas sotrudniki „Domovine“, bi morali vodeti, da bi danes niti „Kmetijskega lista“ niti „Samostojne kmetijske stranke“ ne bilo, ako bi ne bilo „Domovine“. Ko so bili Samostojni še v repnem strnišču, se je „Domovina“ z uspehom in neustraheno borila za pravice slovenskega kmeta in obrtnika. To mora priznati vsak, kdor je — pošten.

* **Sodba Vehovčeva učinkuje!** Vožnja notarja Carlja nazaj je bila skoro da triumfalna. V Stični, Lesah in Zagradcu se je nabralo polno ljudstva v pozdrav. V Žužemberku pa je čakal notarja Carlja sredi trga velik slavolok z napisom: „Zmagovalec pravice bodi pozdravljen!“ in „Tovariši, vsi v boj zoper krivico!“ Navdušenje v trgu in v okraju pri vseh naprednih ljudeh je veliko. Nasprotniki so vsled Slatčevnega neuspeha potlačeni. Slišalo se je, da bodo Vehovčevi banditi čez noč slavolok podrli. Naši so postavili stražo in slavolok stoji. Pod njim lazijo klerikalci povešenih glav k maši in nazaj.

* **Našim pristašem in krajevnim organizacijam JDS.** Poslali smo vsem našim organizacijam več izvodov „Domovine“ v ta namen, da jo razdelite med napredne volilce. Isto velja za one, ki prejmete volilne brošure in letake. Uporabite vse to v izdatni meri, da se naše tiskane stvari povsod širijo in čitajo, pridobivajte novih naročnikov za „Domovino“. Sklicujte na pogovor za bodoče volitve naše napredne ljudi, pridno množite in združujte vrste naprednih volilcev. Jugoslovanska demokratska stranka pozdravlja vsako osvoboditev od politike Slovenske ljudske stranke in je bila in ostane neizprosna boriteljica proti nesrečni politiki naše duhovščine za ljudstvo in državo.

* **Nemci se ne menjajo.** Poprejšnji velikovski župan Pinteritsch je izdal oklic v obliki okrožnice na vse prebivalstvo cerkvene občine Št. Rupert. V tej okrožnici poziva Pinteritsch vse župljane, naj se izrečejo za izgon župnika Treiberja in šolskih sester z motivacijo, da so te osebe najbolj podpirale slovenski živelj v velikovski okolici. Pinteritsch žuga dalje, da se bodo (Nemci) na svojo pest maščevali, ako knezoškof ne bi ho-

tel izgnati imenovanega župnika in šolskih sester. Kaj je obljubila plebiscitna komisija? Da se nikomur ni bati nobenih slabih posledic zaradi glasovanja. Prepričani smo, da je ta obljuba veljala samo Nemcem za slučaj jugoslovanske zmage in da župnika Treiberja in šolskih sester ta znamenita in nad vse „pravična“ komisija gotovo ne vzame v zaščito.

* **Nesreča poštnega ministra.** Iz Splita poročajo, da je tja prišel na volilno agitacijo minister poštni Drinković, ko je obiskoval svoje prijatelje, so mu na avtomobilu ukradli kolo. To je jako simbolično za Drinkovičevo pošto, ki je tudi na treh kolesih, kakor sedaj njegov avtomobil.

* **Izdaja orožnih listov.** Odslej je izdaja orožnih listov civilnim osebam poverjena za Ljubljano policijskemu ravnateljstvu, za ostale kraje pristojnim okrajnim glavarstvom. Zadevne prošnje je kolkovati s kolkom za 6 K, za orožni list pa se plača pristojbina 9 K v kolkih.

* **Sto let Kranjske hranilnice.** Danes je na poslopiju Kranjske hranilnice vihrala državna trobojnica, da označi slavnosten dan. V zavodu se je delalo. Predsednik g. Dragotin Hribar je sprejemal čestitke prijateljev zavoda. Imenom JDS je osebno čestital dr. Žerjav, ki je izjavil, da ve JDS ceniti kulturne zasluge zavoda, da se bo potegovala, da se zaceli vojskine rane, tako da bo zavod tudi v narodnem oziru izvršil svoj poklic.

Pes, ki veliko laja, navadno ne ugrizne.

* **Vsled strahu je izgubila govorico.** Mlada šivilja Ana Klopčar je šla na delo. Na Glincah, v bližini gostilne Marije Agnola, jo je popadel velik, črn pes ter ji raztrgal 400kron vreden jopič. Klopčarjeva se je besnega psa tako prestrašila, da je začasno izgubila govorico. Ko je prišla v delavnico, ji je postalo naenkrat slabo, a govoriti ni mogla niti besedice, samo nerazumljive besede je jecljala. Vseučilišni prof. dr. Alfred Šerko je pri njej konstatiral histerično jecljavost vsled prestrašenja. — Dotični pes je zelo popadljiv in je imela lastnica že pred vojno ž njim velike sitnosti. Klopčarjeva bo morala biti najbrže operirana, da zadobi zopet dar govora.

* **Vojna odškodnina Srbiji.** Predsednik naše reparacijske komisije v Parizu, Mate Bošković, je prispel v Beograd in je bil sprejet od ministrskega predsednika dr. Vesniča in zunanjega ministra dr. Trumbića, katerima je poročal o svojem delovanju in uspehih pri pogajanjih glede izplačila vojne odškodnine Srbiji.

Tudi politiki velja izrek: „Če slepec slepca vodi, oba v jamo padeta.“

Gospodarstvo.

= **Posebni interes Slovenije,** kot pasivne pokrajine je, da dobi po zmerni ceni kruh od drugod, ker ga doma ne pridela zadosti. Ta interes Slovenije hočejo klerikalci po „Slovincu“ varovati na ta način, da hočejo imeti pokrajinsko slovensko „federativno deželico“ s samostojno zakonodajno oblastjo. Ta zakonodajna oblast, ker bi zastopala posebne slovenske gospodarske interese, bo narekovala vojvodinskim žitnim magnatom, ki bodo živeli tudi svoje avtonomno gospodarsko življenje in bo njih zakonodajna oblast varovala njih posebne gospodarske interese, jim zagrozi strogo in neusmiljeno diktirala in da morajo prodajati svojo moko samo v Slovenijo, in sicer po oni ceni, katero bo določil ljubljanski zakonodajni zbor. Ker so vojvodinski žitni trgovci usmiljeni in bogaboječji bodo gotovo poslušali vsak klic iz avtonomne Ljubljane in bode rade volje pomagali ščititi gospodarske posebnosti Slovenije. „Slovincu“ priporočamo, da malo več intimno občuje s trgovci z moko in žitom in ti mu bodo povedali, kdo hoče za naše ljudi cenjen kruh in kako je mogoče to doseči.

= **Finančno sodišče v Zagrebu.** Na podlagi finančnega zakona za leto 1920/21 se osnuje v Zagrebu finančno sodišče kot vrhovna inštanca za reševanje finančnih sporov na teritoriju Slovenije, Hrvatske in Dalmacije.

= **Tvornico za izdelovanje mila** so osnovali v Dubrovniku denarni in industrijski krogi. V Dalmaciji in hrvaškem Primorju vlada veliko pomanjkanje mila in bo zato tvornica gotovo dobro uspevala.

= **Dalmatinsko delniško društvo za Portland-cement** zvišuje svojo glavnico od 5.500.000 dinarjev na šest in pol milijona dinarjev. Dne 18. t. m. se bo vršila skupščina društva, na kateri se odloči o tem povišanju.

= **Ministrstvo za železnice** je odobrilo kredit za železniško zvezo Zenta-Gjoka-Velika Kikinda. S tem bo omogočen direktni promet ekspresa iz Ju-

= **Agencija „Expres Compan“**, ki ima sedež v Parizu in svojo podruž-

nico v Beogradu, namerava vspostaviti aeroplanski promet med Parizom-Beogradom-Sofijo-Carigradom-Bukarešto in Atenami. Zvezo bo vzdrževalo šest letal.

= **Dunavsko parobrodno društvo**, ki je prešlo v last Angležev, namerava ustanoviti na Madžarskem, v Jugoslaviji, na Rumunskem in Bolgarskem nacionalne agencije. Isto društvo je kupilo tudi premogovnike v Pečuju, tako da je parobrodni promet zasiguran.

goslavije na Rumunsko, dočim je moral do sedaj ekspres najprej na Madžarsko in šele potem na Rumunsko. V svrhu tega spoja se bo gradil most na Tisi, in bosta Bačka in Banat direktno spojena.

= **Ladjedelnica „Ganz Danubius“ v Kraljevi.** Nekateri hrvaški denarni zavodi so se pogajali s firmo Ganz Danubius v Kraljevi, ki ima tamkaj svojo ladjedelnico, glede nacionaliziranja podjetja. Ganzovi pogoji so bili spocetka sprejemljivi, sedaj pa je svoje zahteve nenadoma tako povišal, da jih naši denarni zavodi ne morejo sprejeti. Kakorje izvedel naš poročevalec, je Ganz v zvezi z nekim holandskim društvom in je ravno zaradi tega tako povišal svoje zahteve.

Demokratov se klerikalci zato tako boje, ker vejo, da bo demokratska stranka v novem parlamentu najmočnejša in bo štela čez 150 poslancev.

= **Donavska češkoslovaška mornarica.** Češkoslovaška gradi donavsko mornarico, ki bo štela 60 trgovskih ladij po 600 ton. Posamezni deli ladij se pošiljajo v Bratislavo in Komarno, kjer se bodo ladje montirale. Prva ladja bo dovršena do spomladi.

= **Finančni minister** je na vprašanje trgovsko-obrtne zbornice v Bečkereku zaradi odtegnitve eno, dve- in desetkronskih novčanic iz prometa odgovoril, da se bo to zgodilo v najkrajšem času.

= **Nova tvornica za izgotovljene oblike in perilo** se je ustanovila v Zagrebu. Lastniki so bratje Barmaper. Začetna glavica znaša 500.000 kron.

Razno.

× **V Ameriki bodo kurili z žitom.** Predsednik združenja ameriških zemljiških najemnikov, Howard, je v razgovoru z delegacijo najemnikov iz Jowe izjavil, da bodo najemniki, če se cena premogu v kratkem primerno ne zniža, prisiljeni, porabiti velik del letošnje žetve kot kurivo. Sto kilogramov premoga stane 22:50 dolarjev, dočim stane 100 kilogramov žita le 16 dolarjev. Razen tega pa ima žito isto ogrevno moč kakor premog.

× **Potres v južni Ameriki.** Španskim listom se iz Bolivije brzojavlja, da je izredno močan potres skoraj popolnoma razdejal mesto Santa Lucia v Andah. Nad 400 oseb je mrtvih, mnogo ranjenih.

Pisalni stroji Remington se dobijo pri **A. K. Kregar, Ljubljana, Sv. Petra cesta 21-23.** Zahtevajte ponudbo. 4286

Hiša

v Beljaku (Villach), Nemška Avstrija, dvonadstropna, nova, moderno zidana, 600 klatfer vrta, se **zamenja** s hišo, z gostilno ali trgovino, tudi z drugo enakovredno v Mariboru, Celju ali Ljubljani, ali tudi z lepšim posestvom s trgovino ali gostilno v kakem drugem prometnem kraju Slovenije.

Tudi se za primerno ceno proda.

Ponudbe: Hochmüller, Bled.

Delniška glavnicar
K 30,000.000

Jadranska banka :: Podružnica Ljubljana

Rezerve: okrog
K 10,000.000

Centrala: Trst. Podružnice: Beograd, Dubrovnik, Dunaj, Kotor, Maribor, Metković, Opatija, Split, Sarajevo, Šibenik, Zader, Ekspozitura Kranj.

Sprejema: Vloge na kajžice. — Vloge na tekoči in širo-račun proti najugodnejšemu obrestovanju. — Rentni davek plača banka iz svojega.

Kupuje in prodaja: Devize, valute, vrednostne papirje itd.

Eskontira: Menice, devize, vrednostne papirje itd. **Izdaja:** Čeke, nakaznice in akreditive na vsa tu- in inozemska mesta.

Daje predujme: na vrednostne papirje in na blago, ležeče v javnih skladiščih. Daje trgovaške kredite pod najugodnejšimi pogoji.

Prevzema: Borzna naročila in jih izvršuje najkulantneje.

Brzojavni naslov: Jadranska.

Telefon št. 257.

LJUBLJANSKA KREDITNA BANKA V LJUBLJANI

Stritarjeva ulica št. 2. Podružnice v Splitu, Trstu, Celovcu, Sarajevu, Gorici, Celju, Mariboru in Borovljah; bančna ekspozitura v Ptuju.

Delniška glavnicar
in rezerve okrog **K 50,000.000** —
Telefon št. 251.

Sprejema vloge na knjižice in tekoči račun proti ugodnemu obrestovanju.

Kupuje in prodaja vse vrste vrednostnih papirjev, — valut in dovoljuje vsakovrstne kredite. — **Brzojavni naslov: „Banka“.**